

Et andet Mindretal (Korsgaard, Victor Larsen og Carsten Raft) har af den foreslaede Prisforhøjelse paa Benzin følt sig foranlediget til i Udvalget at tage hele Spørgsmaalet om Benzinforsbrugets Regulering op til Undersøgelse. Mindretallet erkender nemlig, at en Regulering er nødvendig, men er af den Opfattelse, at den langt bedre og smidigere foretages over Benzinprisen end over Rationeringen.

Fordelingen af de faste Omkostninger — Renter, Afdrag, Forsikring og Skat — paa det langt færre Antal Kilometer, som kan køres med den begrænsede Benzinration, foraarsager uforholdsmæssigt store Omkostninger pr. kørt Kilometer. Der vil sikkert være en vis Tilbøjelighed til at bruge Rationen, naar man nu kan faa den, og en Del ret unødvendig Kørsel vil derfor komme i Gang. Men Rationeringens Hovedvirkning vil antageligt blive, at baade Privatkørsel og Erhvervskørsel i stort Omfang giver op over for de voldsomme Omkostninger. Rationeringen vil i saa Fald virke ud over sin Forudsætning og foraarsage større Stilstand og Arbejdsløshed i Automobilbranchen end nødvendigt.

En Regulering over Prisen vil derimod med Smidighed lukke for en Del af den Kørsel, som ikke er særlig nødvendig, og give bedre Muligheder for Nyttekørselen. Rimeligvis vil Benzinprisen allerede ved den foreslaede Stigning have naaet en saadan Højde, at den fornødne regulerende Virkning opnaas.

Ud fra dette Synspunkt har Mindretallet over for Handelsministeren stillet Forslag om, at man i en Maaned paa Prøve kunde give Kørselen fri og regulere over Prisen, og har understreget, at f. Eks. et Udsving paa en halv Snes Procent af en Maaneds Benzinforsbrug næppe kunde have alvorlige Konsekvenser for Landets Valutabeholdninger. Da Ministeren ikke kunde tiltræde dette Forslag, har Mindretallet henstillet, at der indføres Lempelser i hvert Fald for den ved Rationeringen haardest ramte Erhvervskørsel — Drosker og større Lastvogne —

men dette kunde i Øjeblikket ikke opnaas.

Mindretallet kan derfor ikke tiltræde Lovforslaget.

Ændringsforslag.

Af et Mindretal (Marius Jensen, Sønderup og Edvard Sørensen):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

Anvendelse af Tillægsafgiften paa Benzin m. v.

§ 1.

Udbyttet af den i Medfør af Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 og Lov Nr. 177 af 21. Juni 1932, jfr. Lov Nr. 69 af 31. Marts 1936 og senere Love, omhandlede Tillægsafgift paa Benzin (5 Øre pr. l) med Tillæg af Renter fordeles til Kommunerne, saaledes at

a) Københavns Kommune faar .	5	pCt.
b) Frederiksberg — — .	1,5	—
c) samtlige Købstæder faar	8	—
d) — Sognekommuner faar	60,5	—
e) — Amtskommuner —	25	—

Det den enkelte Kommune tilkommende Beløb kan anvendes til almindeligt Vejvedligeholdelsesarbejde.

§ 2.

Det Beløb, som i Henhold til § 9, Stk. 1, i Lovbekendtgørelse Nr. 123 af 23. Marts 1932 stilles til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder til Udførelse af særlige Vejarbejder, ændres til $\frac{2}{9}$ af det Beløb, hvormed de samlede Afgiftsbeløb efter Loven om Afgift af Motorkøretøjer, Loven om Afgift af Benzin og Loven om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer maatte overskride 33 Mill. Kr., medens $\frac{2}{9}$ fordeles mellem Kommunerne overensstemmende med Reglerne i nærværende Lovs § 1.

§ 3.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder for § 1's Vedkommende i Kraft den 1. December 1939, for § 2's Vedkommende den 1. April 1940.